

РЕШЕНИЕ

№ 7430

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6692** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. Б. С., ЕГН [ЕГН], срещу решение от 15.04.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 3 състав по нахд № 22476/2012 г. С решението е изменено наказателно постановление № 49974 от 10.07.2010 г., издадено от началник АНД при отдел "Пътна Полиция" - СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, вместо което е наложена "глоба" в размер на 200 лв.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че нарушението не е доказано по несъмнен начин в хода на съдебното производство. Иска се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство – Столична дирекция на вътрешните работи при МВР, не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението е

законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд е възприел фактическата обстановка, така както е отразена в АУАН, като е приел, че на 12.06.2010 г. К. Б. С. е управлявала лек автомобил в [населено място] по бул. Г.М. Д., като се движела със скорост от 86 км/ч., при ограничение на скоростта на движение 50 км./ч.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление.

По съществуващото на спора, СРС правилно е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, в който се съдържат изрично установени забрани водачите да управляват МПС със скорост, превишаваща установената за съответния район, която за населено място е 50 км/ч. По делото е приложена разпечатка от радар ТР – 4 № 009, съгласно която на 12.06.2010 г. в 20.11 ч. е измерена скорост от 86 км/ч. По делото са разпитани актосъставителя и свидетеля по акта, които са потвърдили съставянето му и изложените в него обстоятелства.

Неоснователно е възражението на касатора във връзка с изискването използваното техническо средство да отразява кумулативно дата, час, скорост и регистрационен номер на МПС. Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП при изпълнение на функциите си по ЗМВР определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство. Тоест, налице е алтернативност при изискванията към технически средства или системи – да заснемат или записват датата, точния час на нарушението и/или алтернативно регистрационния номер на моторното превозно средство.

В случая е налице хипотезата на чл. 3, ал. 2 ЗАНН, поради което законосъобразно районният съд е изменил процесното НП.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение от 15.04.2013 г., постановено от Софийски районен съд,
НО, 3 състав по нахд № 22476/2012 г.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.